

Ο ΑΜΛΕΤ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Πρωτάκουσα για τη συνεργασία Πασχαλίδη – Θηβαίου το βράδυ της 20^{ης} Ιουλίου, ανήμερα των γενεθλίων της συζύγου μου, Χρύσας, πίνοντας μπίρες στο Καστανόδασος της Εορδαίας, μετά τη συναυλία του Μίλτου, με τους μουσικούς του και το Σταμάτη Στεβή, παραγωγό και ψυχή πολλών από τα ωραία πράγματα που έχουν συμβεί στη ροκ σκηνή τα τελευταία χρόνια: «ο Μίλτος και ο Χρήστος θα είναι μαζί το χειμώνα!». Με περισσή δόση αλαζονείας υπερθεμάτισα μονομιάς: «Σταμάτη, θα είναι το σχήμα της χρονιάς, γράψ' το».

Η αλήθεια είναι ότι είχα κλέψει λίγο πριν προβώ στη «βαθυστόχαστη» προφητεία: είχα παρακολουθήσει (και «ρουφήξει» κυριολεκτικά) τη συναυλία των δυο τους στο στρατόπεδο Κόδρα στην Καλαμαριά νωρίτερα τον Ιούλιο. Εκεί που και οι δυο έκαναν σαν μικρά παιδιά που ανταμώνουν (επί σκηνής) μετά από καιρό. Εκεί που κοντά 1000 άτομα περίμεναν από νωρίς, στωικά, στην είσοδο του χώρου για να τελειώσει το sound check (α, ρε Μίλτο, με την τελειομανία σου) και να καταλάβουν το χώρο από άκρη σ' άκρη, μαζί με τους άλλους που ήρθαν αργότερα. Εκεί που στο τέλος εμφανίστηκε «από μηχανής» ο Βασίλης, η συλλογική μας μνήμη, για να τραγουδήσουν παρέα οι τρεις τους τη 'Μικρή Πατρίδα' και να μας απογειώσουν πιότερο (πες μου τώρα, Σταμάτη, ότι δε σου 'ρθε τότε η ιδέα για τη συναυλία – προσκύνημα της 5^{ης} Σεπτεμβρίου στο Φράγμα της Θέρμης, με τους τρεις τους μαζί;). Κι όμως, για την ταπεινότητά μου, πέρα και πάνω από τις μουσικές (και την ιστορία στην ελληνική μουσική) του Χρήστου και του Μίλτου, είναι και κάτι ακόμα που κάνει τη μεταξύ τους χημεία πραγματική «ένωση» προς μελέτη: η σπάνια φιλία και ο αλληλοσεβασμός που τους συνδέει και τους εμπνέει. 17 χρόνια φίλοι, κι αν τους κοιτάς ως παρατηρητής, πραγματικά ζηλεύεις. Συζητούν ψιθυριστά, με σκυφτά κεφάλια, συνεπαρμένοι από την απολύτως προσωπική τους μέθεξη. Υπήρξα κοινωνός της για λίγες ώρες πριν τη συναυλία της Θέρμης και πραγματικά αισθάνομαι ευλογημένος γι' αυτό.

Έπειτα, είναι και το άλλο που άκουσα το Μίλτο να λέει σε μια θαυμάστριά τους το ίδιο βράδυ, σε μια ανάπαυλα της συναυλίας, με το κοινό να αδημονεί για τη συνέχεια: «εμείς οι δυο μπορεί να φαινόμαστε αλητάμπουρες, αλλά κατά βάθος είμαστε ευγενικοί άνθρωποι». Ευγενικοί και απλόχεροι, φίλε μου Μίλτο. Θα μας ταξιδεύετε έναν χρόνο (είθε και παραπάνω) στη «Λίμνη» του «Άμλετ» σας, χαραγμένοι μόνο από «τα σημάδια» των «κακών συνηθειών» σας.

Καλήν αντάμωση, άρχοντες. Στις 12 του Οκτώβρη στη Θεσσαλονίκη και στις 18 στο «Σταυρό του (μόνου) Νότου» που αγαπάμε όλοι οι βόρειοι ανεξαιρέτως. Οι μουσικές σας θα ανθίσουν σαν αγέρωχες αμυγδαλιές στις αρχές του φθινοπώρου. Κι η αφεντιά μου, Σταμάτη, θα κινδυνεύει να δικαιωθεί προώρως για την πρόβλεψή μου στην καλοκαιρινή ξαστεριά του Καστανόδασους. Καλή μας ακρόαση!

Θεσσαλονίκη, 29.9.2013

Σπύρος Χριστοφορίδης